

ври 1900г. получава отговор, че няма вакантни места.

През пролетта на 1901г. Яворов се запознава и с легендарния апостол на свободата — Гоце Делчев, който по това време е задграничен представител в София на Вътрешната македоно-одринска революционна организация /ВМОРО/. В лицето на “безстрашния революционер”, със “свръхчовешка енергия”, поетът вижда “най-съвършеният израз на духа и подвизите на народа, който се бори за един свободен живот”. За Гоце Делчев, който “държи нишките на цялата организация” той ще напише по-късно още, че това “е великана, който в чудна хармония съчетавахе и изразяваше интелекта и вдъхновението на правата наша борба и който разнасяше светкавиците и бурята на революцията в умовете и сърцата на македоно-одринските роби”.⁵

За взаимоотношенията между Яворов и Гоце Делчев четникът Григор Попов твърди: “Това не беше само обикновена приятелска дружба или идейно другарство. Имаше нещо по-голямо. Двамата се обичаха като братя, не! — те се боготворяха един друг! Гоце не правеше нито стъпка в революционната си дейност, без да се съветва с Яворов.”⁶

За да бъде изцяло в услуга на македонското дело, Яворов напуска службата си на телеграфист и поема редактирането на в.”Дело. Независим македоно-одрински лист”. Първият брой на вестника излиза на 31 декември 1901г. С означение, че негов главен редактор е П.К.Яворов. В уводната статия “Първа дума”, написана от него, се казва:

“Ний почваме при условия, когато делото, за което ратуваме, е докарано в свободното българско отечество до положението на издран и стъпкан байрак.”

Появата на в.”Дело” е извикана от назрелите събития в македоно-одринското революционно движение в България. По този въпрос няколко години по-късно Яворов пише в своите “Хайдушки копнения”: “Известно е разцеплението в редата на македонските дейци, дележа им на “вътрешни” или “централисти” и “външни” или

5. Яворов, П.К. *Пет години от смъртта на Гоце Делчев*. В: Събрани съчинения в V тома. Т. IV. С., 1979, с. 417.

6. Попов, Г. *Пейо Яворов - моят боен другар и приятел*. В: *Спомени за П.К. Яворов*. С., 1989, с. 98.